

αυτά ήμπορεί κανείς νά τή έξη εις τή πρακτική του άρχιού συμβουλίου του Ωδείου ή νά τή μάθη από μερικά μέλη του'.

Κατά των γραφέντων υπό του δευτεροβίου αυτού άποστολέου τής άληθείας έννοείται. ότι έπεσέθη ήμέτως ή γράψασα τήν έδουλοκρατικήν μελέτην του κ. Νάζου έρημικώς και μαζί με αυτήν και μία άλλη άπομνηματική έρημικώς, ή οποία ως γνωστόν είναι τό επίτευρον έργων του κ. Νάζου.

Αί επιθέσεις αυτές έγγραφήσαν εις ένα άστατον όρος άνήκον εις παλαιάν γνωστήν σχολήν καλακουποιικήν και εύφρολογικήν, ή οποία ήκμασε, νομίζομεν εις Αθήνας περί τό 1895—96 μ. γ. εις τήν μεγάλην έποχήν. ή δέν άπατάμεθα του κομμοδουλίτου. τήν μόνην δηλαδή ένδοξον έποχήν ύστερα από έκτίνην του Παρισιέλου. Συνίσταται ή ή σχολή αυτή, τής οποίας μερικοί άσπιρτόποιοι ζούν εντογώς και σήμερα, εις τοϋτο = Πρώτοι = εις τό νά είνωναιόνται και νά έκφυθαίζονται τή εύγνώστια και ύραιότερα πράγματα διά τής μεθόδου τής έξυπνάδας και του κλέμματος. Δευτερον = Όταν παρακολουθεί κανείς τή γραφόμενα ή τή λαγόμενα ενός, νά μή τον ένδιαφέρει ή όλοσ τί θείει νά τή αυτός. αλλά τό πρόβλη, που ήμπορεί εις τήν σειράν του λόγου νά κολλήση και έφαρμόση τό καλύτερον ή τό εύφρολόγημα, και τοϋτο πρós επιδείξειν έξυπνάδας.

Αή ή όδός που περιβαλλεί τούς ζηλευτούς άσπιρτόποιοι τής σχολής αυτής!

Και ή επίλογος όλων αυτών των πραγμάτων είναι του νά επιθέται και με τίς τήν έξυπνάδας τους και τή άστατα τους καθά όλοσ επιδείξειν περί τού ότι έγραψαν έκωντιον του κ. Νάζου δέν ήταν άληθινά. Απέναντος, ή, έίσχυσαν τήν επιστήμην ποσά, που εϋτω χώς από τινος έρχίζον νά έννοσούν τή πράγματα, ότι ή κ. Νάζος είναι άπόότως άμαθής και καλλιτεχνικώς άδικανος. Και αυτά τή είπα καλά ή από τό ψευδόμενον «Διάκτος» εις τό «Έμπρός», ως συμπλήρωμα του μουσικού αυτού δημοσιογραφικού γρονθοκοπήματος.

ΠΑΡΟΡΑΜΑΤΑ

Σ'τό παραμύθιο φύλλο τής «Κριτικής» από τοπογραφική άδεια ή έμνην κάποιον λαθος ε'τό έρθρο του κ. Ζητουνιάτη από τό «Νορμ» εις τό «Άρμον».

Έκεί λοιπόν που λέγει

«Έτσι κι ή νέος ποιητής που τώρα τόσο ταιριάζει με τον κ. Σαίτη, που και τό τελευταίον του ποιητικό τομίδιο, τό φτερούρισμα του θέλησε νά μάς δείξη από τόν τρόπο, που ή φαντασία του κλπ. Νά διαρθωθή».

Έτσι και ή νέος ποιητής, που τώρα τόσο ταιριάζει με τον κ. Σαίτη, που ε'τό τελευταίον του ποιητικό τομίδιο τό φτερούρισμα του θέλησε νά μάς δείξη. Από τόν τρόπο έμνος που ή φαντασία του, κλπ.

1 Λέγεται ότι ή κ. Χατζηπουλος, πρώην νομάρχης και μέλος του συμβουλίου του παλαιού Ωδείου, είχε ζητήσει πόροφορία από τήν Γερμανίαν διά τόν κ. Νάζου και ότι ήλαβεν εις άπάντησιν από άπιστημον μουσικήν πηγήν ότι ούτος, ότι μόνον είναι άποόλυτον μουσικής άραθίας άλλα στερείται και τής έσχυρισης μουσικής αντίληψως. Γράφομεν ταϋτα απλά ως διαδοσής, χωρίς να έγχυθώμεν περί τής άληθείας των. Αν έμνος είναι άληθια ότι εις γείρας του κ. Χατζηπουλου ύπαρχει μία τοιαύτη άπιστολή, νομίζομεν ότι ούτος προς τμήν τής άληθείας και πρós έννοψωσιν του γούστρου του παλαιού Ωδείου τό άποσιν περιφρόνησεν ή τερταρινισμός του κ. Νάζου, και του όποιου τάς τοχμας μαζί με άλλους και ή κ. Χατζηπουλος διαφύσσει, νομίζομεν λέγομεν ότι είναι καιρός πλέον ούτος νά άσση τήν σιωπήν και νά έμιάση.